Anesthesia & Perioperative HF CASE REPORT

تشدید حاد نارسایی قلبی پس از جراحی شکستگی گردن فمور در بیمار مبتلا به HFrEF شدید

Acute Decompensated Heart Failure After Hip Fracture Surgery in Severe HFrEF:

PRESENTATION OUTLINE

۱ بیمار و ارزیابی پیش از عمل

اسلاید ۳ تا ۷

۲ برنامه و مدیریت بیهوشی

اسلاید ۸ تا ۱۰

۳ عارضه پس از عمل

اسلاید ۱۱ تا ۱۳

۴ درمان و پیامد

اسلاید ۱۴ تا ۱۶

۵ تحلیل تصمیم و نکات کلیدی

اسلاید ۱۷ تا ۲۰

معرفی بیمار و ارزیابی : مرد ۷۶ ساله با HFrEF و شکستگی گردن فمور

76	%25	III–IV	II–III	25.6
سال، مرد	LVEF (اکوی ۲ ماه قبل)	ASA	NYHA پایه	BMI

سابقه پزشکی

- نارسایی قلبی مزمن (HFrEF)؛ یک بستری به‌علت تشدید طی ۶ ماه اخیر
- سابقه CABG 16 سال قبل
- نوار قلب LBBB
- بیماری عروق کرونر با سابقه انفارکتوس میوکارد
- فشار خون بالا و دیابت نوع 2
- بیماری مزمن کلیه مرحله 3 (3CKD)

علت مراجعه و اکوی قبلی

- سقوط از ارتفاع کم؛ درد شدید لگن چپ، ناتوانی در راه رفتن
- شکستگی گردن فمور چپ ؛ کاندید Hemiarthroplasty
- اکو: LVEF 25%، هیپوکینزی global، MR خفیف، فشار ریوی خفیف بالا، عملکرد RV کمی کاهش‌یافته

L
L

داروهای مصرفی: تصمیم برای هر دارو پیش از عمل

دارو و دوز	تصمیم پیشنهادی	دلیل
Sacubitril/Valsartan 24/26 mg BID	تصمیم فردی	ادامه GDMT مطلوب است؛ در خطر افت فشار پس از القا یا AKI دوز صبح عمل را حذف کنید
Carvedilol mg BID6.25	ادامه	قطع ناگهانی بتابلاکر خطر تاکی‌کاردی، ایسکمی و AF را بالا می‌برد
Spironolactone mg25	تصمیم فردی	با K=4.4 و Cr =1.5 قابل ادامه؛ در AKI یا هیپرکالمی دست نگه دارید
Dapagliflozin mg10	ایده‌آل: ۳ تا ۴ روز قبل قطع	جراحی اورژانسی: قطع ممکن نبود؛ کتون، گاز خون و anion gap بررسی شود
Furosemide mg40	تصمیم فردی	هدف euvolemia؛ از دهیدراتاسیون و از احتقان هر دو پرهیز شود
Aspirin mg + 80 Atorvastatin mg40	ادامه	CAD با MI قبلی؛ مشورت با جراح درباره خونریزی
Metformin mg BID500	قطع	ناشتا بودن، 3CKD و خطر AKI یا افزایش لاکتات

ارزیابی پیش از عمل: EF پایین، ولی بدون دکمپنسه

علائم حیاتی و معاینه

- BP 128/76 · RH 82 · RR 18 · OpS95% $_2$
- بدون کراکل، بدون افزایش JVP، بدون ادم محیطی
- ECG: سینوسی، LBBB، بدون ایسکمی حاد
- CXR: بدون احتقان

چرا این آزمایش‌ها مهم‌اند؟

- NT-proBNP و hs-cTn پایه، مرجع مقایسه بعد از عمل‌اند
- 2022ESC: nTc-sh پیش از عمل و ۲۴ و ۴۸ ساعت بعد (Class I)
- RCRI = 2؛ جراحی هیپ: ریسک متوسط

آزمایش	نتیجه	تفسیر
Hb	11.2 g/dL	کم‌خونی خفیف
Cr / BUN	1.5 / 32	CKD3؛ خطر AKI
Na / K	137 / 4.4	طبیعی
c1HbA	%7.2	کنترل قابل قبول
NT-proBNP	1,850 pg/mL	بالا؛ baseline
hs-Troponin	18 ng/L	baseline برای Δ

پیام کلیدی : با وجود EF پایین بیمار در زمان ارزیابی شواهدی از نارسایی قلبی حاد نداشت پس EF پایین با نارسایی قلبی دکمپنسه یکی نیست؛ این بیمار هنگام ارزیابی euvolemic و جبران‌شده بود.

Left Bundle Branch Block (LBBB)

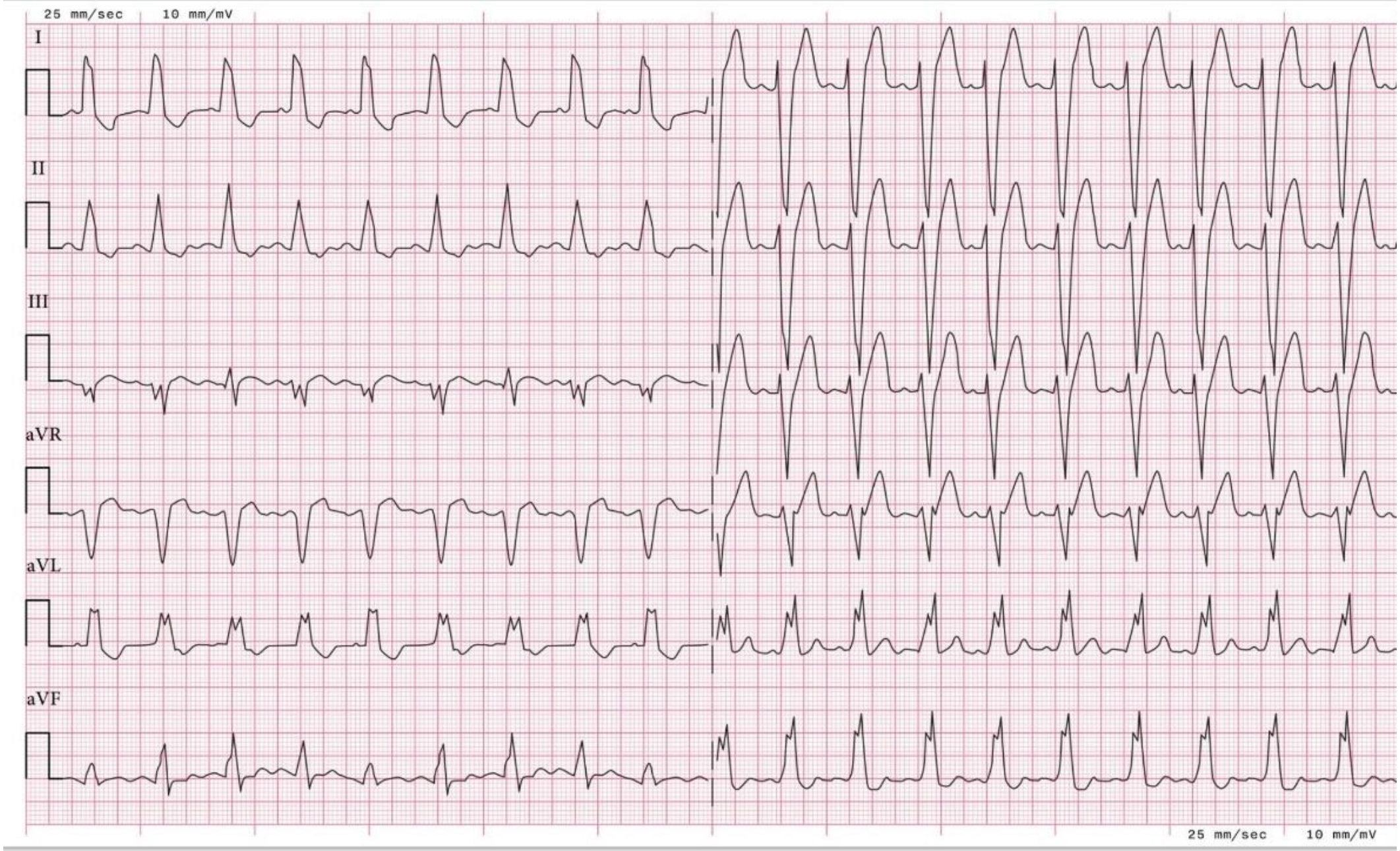

جراحی زودهنگام یا تأخیر برای بهینه‌سازی؟

تصمیم برای این بیمار: ادامه به جراحی

- جبران‌شده: بدون احتقان، پایدار، NT-proBNP و hs-cTn پایه ثبت شد
- هدف: جراحی ظرف ~۲۴ ساعت پس از بهینه‌سازی کوتاه (حجم، K/Cr، ECG)
- A-line و مراقبت بعد از عمل در ICU/HDU از قبل برنامه‌ریزی شود

تأخیر فقط برای مشکل قابل اصلاح

- دکمپنسه فعال یا ناپایداری همودینامیک
- آریتمی پرخطر یا اختلال شدید الکترولیت
- کم‌خونی یا ایسکمی فعال قابل درمان
- در غیر این صورت تأخیر طولانی برای «بهینه‌سازی» توجیه ندارد

تصمیم پیش از عمل

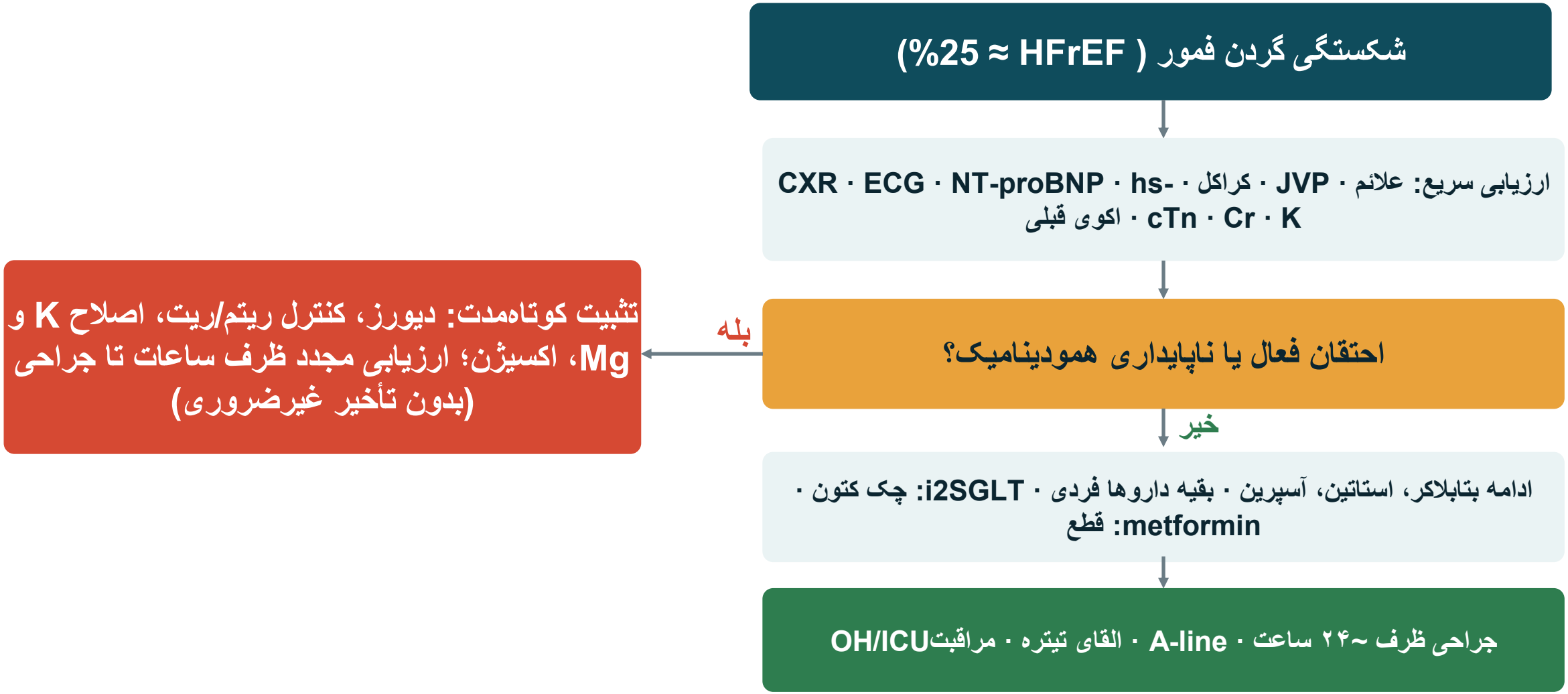

اهداف همودینامیک در HFrEF شدید

پارامتر	هدف	ابزار و راهکار	خطر انحراف
ضربان قلب	نزدیک به پایه؛ بدون تاکی‌کاردی یا برادی شدید	ادامه بتابلاکر، مسکن کافی، درمان تریگرها	تاکی: کاهش پرشدگی و افزایش مصرف O_2؛ برادی: افت برون‌ده
فشار خون / MAP	نزدیک به پایه (این کیس: MAP 70–80)	A-line، وازوپرسور زودهنگام	افت: کم‌پرفیوژنی کرونر و کلیه
پیش‌بار	Euvolemia، مایع هدفمند	ارزیابی پویا قبل از هر bolus	کمبود: هیپوتانسیون؛ مازاد: ادم ریه
پس‌بار	پرهیز از کاهش ناگهانی SVR	القای تیتره، norepinephrine	هیپوتانسیون پس از القا
انقباض‌پذیری	حفظ ذخیره باقی‌مانده میوکارد	پرهیز از داروی اینوتروپ منفی؛ اینوتروپ آماده	افت CO
اکسیژن‌رسانی و ریتم	پرهیز از هیپوکسی، هیپرکاپنی؛ حفظ سینوسی	ECG۵ لید، کاپنوگرافی، K و Mg	AF/RVR و دکمپنسه شدن

انتخاب تکنیک بیهوشی و داروها

گزینه	مزایا	محدودیت‌ها	جمع‌بندی
بیهوشی عمومی با القای تیتره (انتخاب این کیس)	کنترل راه هوایی و تهویه؛ همودینامیک قابل تیتر	افت فشار هنگام القا؛ تهویه با فشار مثبت	منتخب
بیهوشی نوروآکسیال (دوز پایین، تیتره)	بدون دستکاری راه هوایی؛ آنالژزی خوب	سمپاتکتومی: کاهش پیش‌بار و پس‌بار؛ وضعیت‌دهی دردناک	جایگزین معتبر
بلوک عصبی (FICB / PENG) به‌عنوان مکمل	کاهش درد و نیاز به اپیوئید؛ کاهش پاسخ سمپاتیک	نیاز به مهارت و زمان	توصیه به‌عنوان مکمل

داروها: انتخاب بر اساس فشار و عملکرد بطن (هیچ داروی واحدی بهترین نیست)

- القا: دوز تیتره (مثلاً etomidate یا ketamine یا propofol با دوز کم) به‌همراه اپیوئید کوتاه‌اثر؛ پرهیز از bolus بزرگ propofol
- وازوپرسور (norepinephrine / phenylephrine) از قبل آماده و در صورت نیاز از ابتدای القا
- نگهداری: حداقل volatile لازم + اپیوئید؛ تهویه محافظ ریه و پرهیز از فشار راه هوایی بالا
- EF پایین به‌تنهایی منع بیهوشی عمومی یا الزام به بیهوشی ناحیه‌ای نیست

anagement

سیر حین عمل و مدیریت مایعات

90min	90–70	80–70	500mL	250~mL
مدت جراحی	HR (bpm)	MAP (mmHg)	کریستالوئید	خونریزی؛ بدون ترانسفوزیون

راهبرد مایع (Goal-directed)

- قبل از **bolus**: پاسخ‌دهی به مایع را بسنجید (بالین، IVC، SV)
- **bolus** کوچک (~۲۵۰ mL) و ارزیابی مجدد
- کریستالوئید بالانسد؛ جایگزینی خون از دست‌رفته
- هیپوتانسیون ناشی از وازودیلاتاسیون: وازوپرسور، نه مایع بیشتر

دام‌ها

- شاخص‌های پویا (PPV/SVV) در AF، تنفس خودبه‌خودی و حجم جاری کم قابل اعتماد نیستند
- محدودیت بیش از حد مایع: افت برون‌ده و پرفیوژن کلیه
- افت Hb از 11.2 به 9.8 بعد از عمل: بار کار قلب و تاکی‌کاردی را بالا می‌برد

عارضه بعد از عمل

نقطه عطف: دکمپنسه شدن ۶ ساعت پس از ورود به ICU و عارضه بعد از عمل

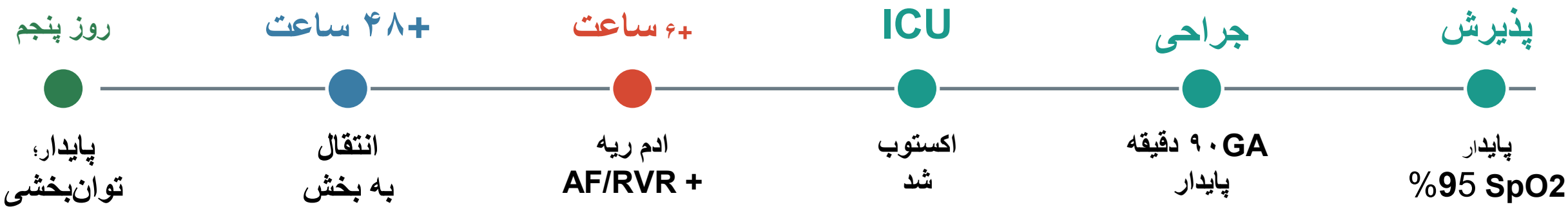

پارامتر	ورود به بیمارستان	هنگام عارضه	تغییر
BP (mmHg)	128/76	158/92	افزایش
HR (bpm)	82، سینوسی	145، نامنظم (AF)	تاکی‌کاردی
RR (/min)	18	32	تاکی‌پنه
SpO_2	95% (هوای اتاق)	82% (هوای اتاق)	هیپوکسمی
معاینه	بدون کراکل، JVP طبیعی	کراکل دوطرفه، JVP بالا، عرق سرد	احتقان

بررسی‌های تکمیلی: ادم ریه کاردیوژنیک و AF جدید

ECG

AF با RVR، HR ≈ 145

CXR

ادم بینابینی و آلوئولی دوطرفه

اکوی bedside

LVEF 20–25%، بدون RWMA جدید، IVC متسع

آزمایش

NT-proBNP ×3.7، hs-cTn کمی بالاتر

تغییر نسبت به مقدار پایه (٪)

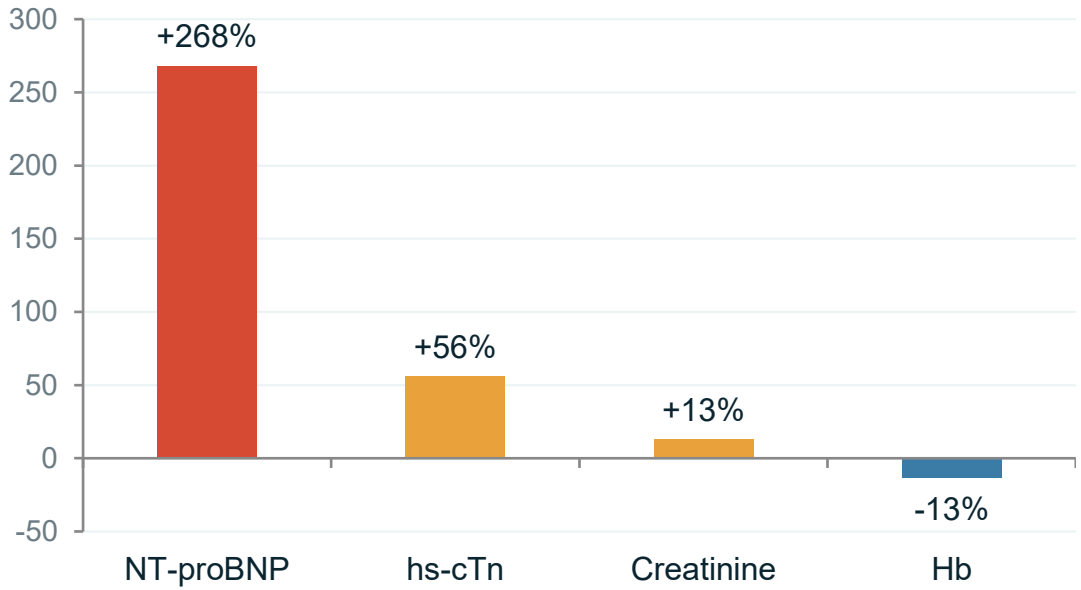

NT-proBNP ·9.8 →11.2 bH ·1.7 →1.5 rC ·28 →18 nTc-sh ·6,800 →1,850
2.1 etatcaL

افزایش خفیف تروپونین به‌تنهایی MI نیست؛ نیازمند ارزیابی سریال (دلتا) و بالین است (MINS).

تشخیص افتراقی تنگی نفس ناگهانی پس از عمل

تشخیص	به نفع	علیه / ابهام	اقدام بعدی
ADHF با ادم ریه کاردیوژنیک (محتمل‌ترین)	کراکل، JVP بالا، CXR ادم، NT-proBNP × 3.7، IVC متسع وریتم rapid AF with 145	تریگر دقیق نامشخص	درمان فوری؛ ارزیابی پاسخ
آمبولی ریه	جراحی اخیر، بی‌حرکتی، هیپوکسمی، تاکی‌کاردی	الگوی ادم دوطرفه؛ RV گزارش نشده	CUS پا؛ RV در اکو؛ CTPA یا V/Q در شک ادامه‌دار
ACS / MINS	CAD و MI قبلی؛ hs-cTn 28	افزایش خفیف، بدون RWMA جدید؛ LBBB ECG را محدود می‌کند	hs-cTn سریال، ECG مقایسه‌ای، اکو
اسیدوز (i2SGLT)	RR=32، دریافت dapagliflozin	لاکتات 2.1	ABG، کتون، anion gap
سایر	درد و سمپاتیک شدید؛ آسپیراسیون؛ آمبولی چربی	تب ندارد؛ مایع کم (500 mL)	بالین، آنالژزی، CXR، ABG

ادم حاد ریه به‌همراه AF/RVR

دکمپنسه حاد: SpO_2 82% · RR 32 · RH 145 · PB 158/92

تنفس و احتقان	ریتم	تشخیص و پایش
• اکسیژن، نشاندن بیمار، مانیتور مداوم • NIV (CPAP/BiPAP) در RR بالا و SpO_2 پایین • فوروزماید وریدی؛ پایش ادرار • نیتروگلیسیرین وریدی اگر SBP > 110 (مکمل پیشنهادی)	• ناپایدار به‌علت AF: کاردیوورژن الکتریکی فوری • پایدار: آمیودارون وریدی پس از نظر قلب ± digoxin • اصلاح K، Mg، هیپوکسی، درد، کم‌خونی • پرهیز از verapamil / diltiazem	• hs-cTn سریال و ECG مقایسه‌ای • اکو: RV و حرکت دیواره؛ شک PE ادامه داشت: CTPA/V/Q • ABG، لاکتات، کتون؛ Cr و الکترولیت‌ها • تصمیم آنتی‌کوآگولاسیون با جراح

ارزیابی مجدد ظرف ۱ تا ۲ ساعت: SpO_2، RR، ادرار، MAP، ریتم · عدم پاسخ: اینتوباسیون، حمایت اینوتروپ، مشاوره قلب

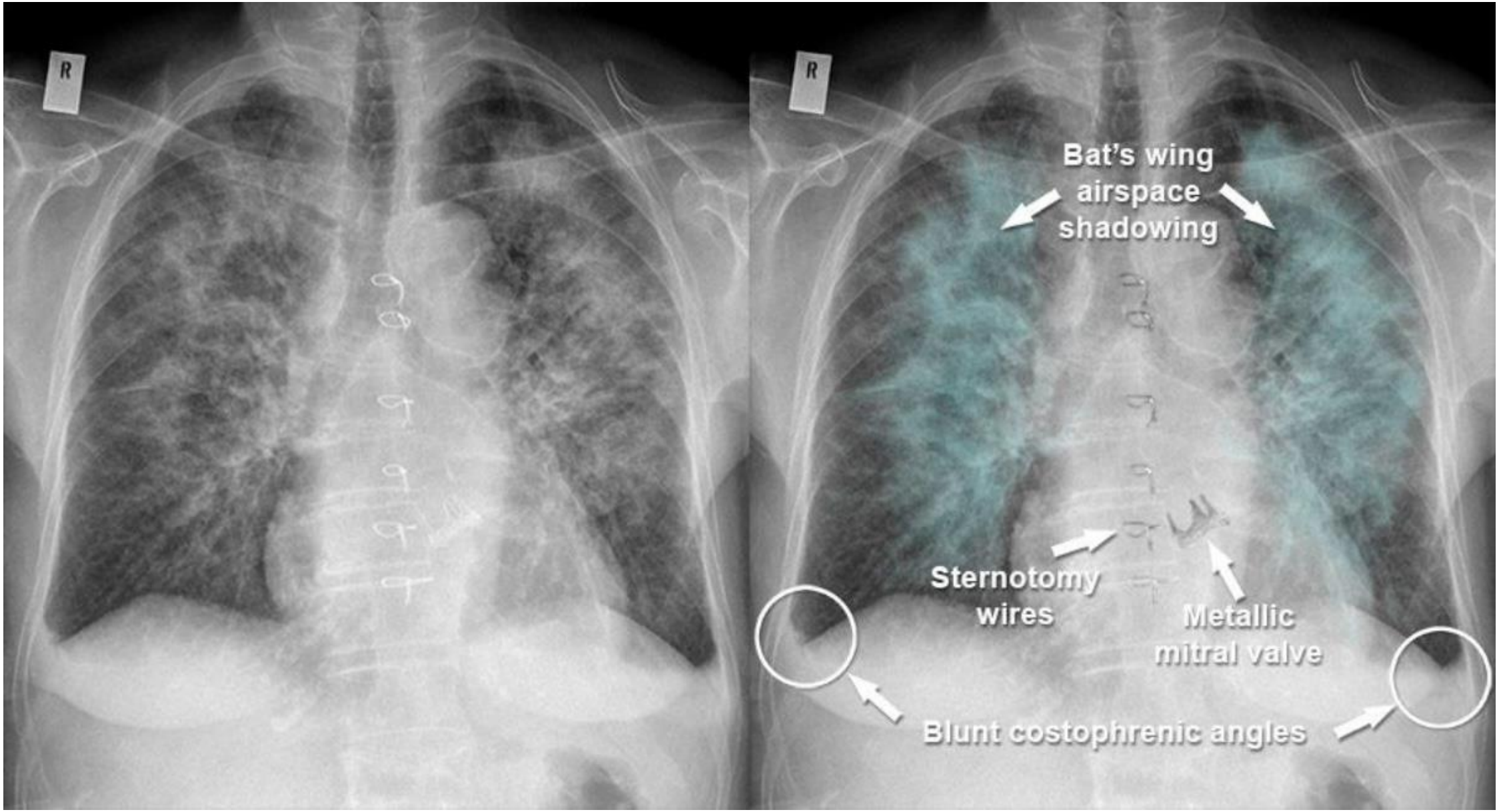
R
R
Bat's wing
airspace
shadowing
Sternotomy
wires
Metallic
mitral valve
Blunt costophrenic angles

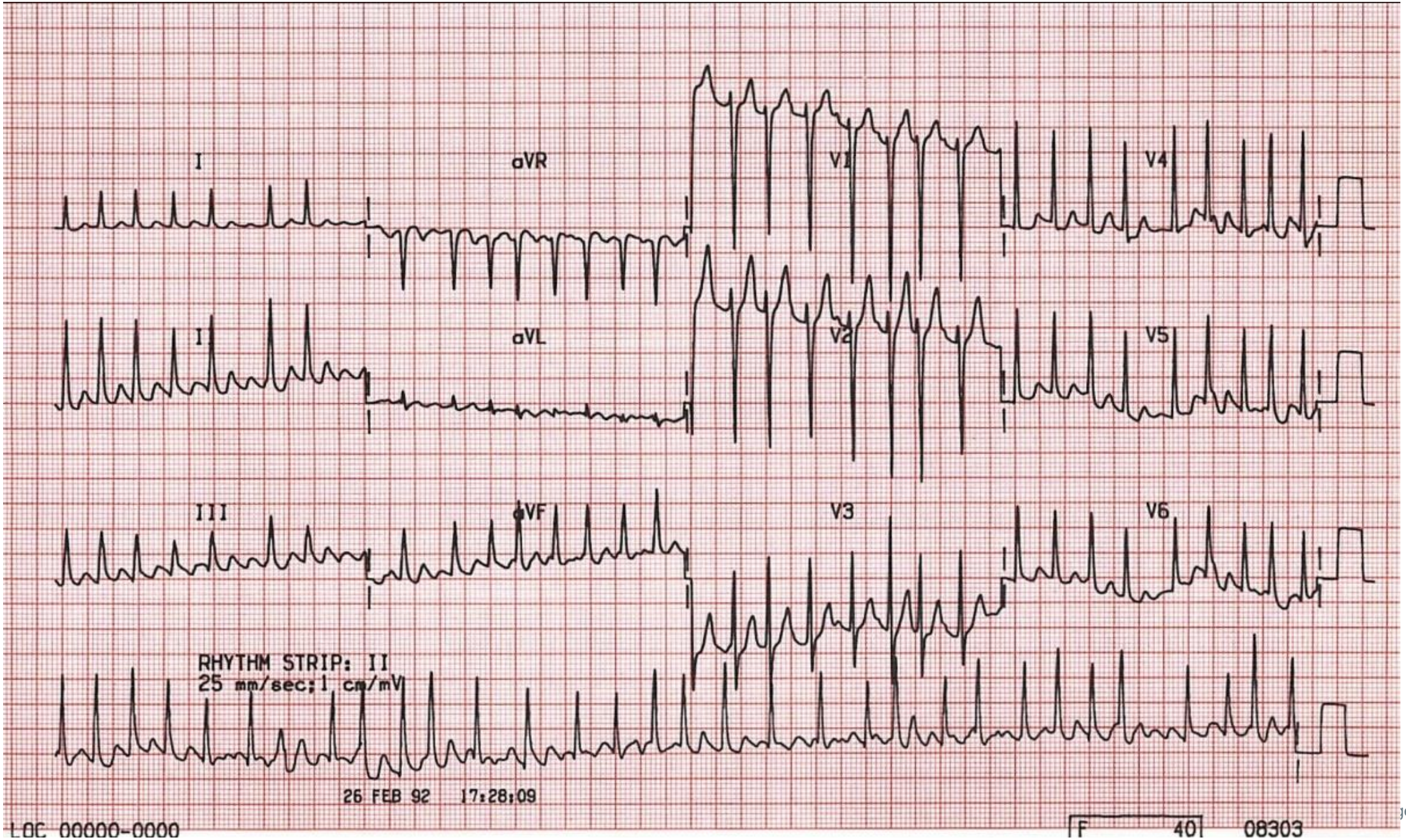
I
aVR
V1
V4
I
aVL
V2
V5
III
aVF
V3
V6
RHYTHM STRIP: II
25 mm/sec;1 cm/mV
26 FEB 92 17:28:09
LOC 00000-0000
F 40 08303

تحلیل تصمیم: کنترل AF با RVR در HFrEF

گزینه	نقش در HFrEF و ادم ریه	نکته	حکم
کاردیوورژن الکتریکی همزمان‌شده	اولین انتخاب اگر ناپایداری ناشی از AF است (Class I ،2022ESC)	بیهوشی کوتاه با احتیاط؛ خطر ترومبوآمبولی را در نظر بگیرید	در ناپایداری
آمیودارون وریدی	کنترل ریت/ریتم با اثر اینوتروپ منفی ناچیز	انفوزیون آهسته (هیپوتانسیون)، QT؛ نظر متخصص قلب	انتخاب این کیس
Digoxin وریدی	مکمل کنترل ریت؛ شروع اثر کندتر	CKD: دوز کمتر؛ پایش K	مکمل
بتابلاکر وریدی (esmolol، metoprolol)	اینوتروپ منفی؛ در دکمپنسه حاد یا برون‌ده پایین خطرناک	بتابلاکر خوراکی را پس از تثبیت ادامه دهید	پرهیز در دکمپنسه
Verapamil / Diltiazem	اینوتروپ منفی؛ 40%EF > منع (3Class: mraH؛ ACC/AHA 2023)	در 25%EF = ممنوع	ممنوع

سه پرسش چالشی برای بحث

پرسش 1: آیا EF برابر ۲۵٪ به‌تنهایی دلیل لغو جراحی اورژانسی است؟

پاسخ: خیر. وضعیت بالینی، جبران‌شدگی HF، فوریت جراحی و خطر تأخیر تعیین‌کننده‌اند.

پرسش 2: پس از افت فشار در القا، آیا bolus سریع مایع همیشه درست است؟

پاسخ: خیر. ابتدا علت و وضعیت حجم را بسنجید؛ درمان می‌تواند وازوپرسور، اصلاح هیپوولمی واقعی یا اقدام متناسب باشد.

پرسش 3: در EF = ۲۵٪ با AF/RVR و ادم ریه، آیا diltiazem انتخاب مناسبی است؟

پاسخ: خیر. اثر اینوتروپ منفی؛ کاردیوورژن در ناپایداری یا آمیودارون با مشورت قلب.

۱۰ نکته کلیدی و نتیجه‌گیری

1. EF پایین به‌تنهایی منع مطلق جراحی غیرقلبی نیست
2. HF دکمپنسه را تا حد امکان پیش از جراحی **elective** تثبیت کنید
3. ارزیابی حجم داخل عروقی به اندازه **EF** مهم است
4. از **bolus** غیرضروری و حجیم مایع پرهیز کنید
5. هیپوتانسیون هنگام القا در **HFrEF** خطرناک است
6. تاکی‌کاردی و آریتمی جدید می‌توانند **HF** را تشدید کنند
7. در **HFrEF** شدید، **verapamil** و **diltiazem** برای کنترل ریت مناسب نیستند
8. ادم ریه پس از عمل: علل قلبی و غیرقلبی را بررسی کنید
9. افزایش تروپونین همیشه **MI** نیست؛ سریال و بالینی ارزیابی کنید
10. پایش پس از عمل بخشی از مدیریت است، نه پایان آن

نتیجه‌گیری: ارزیابی دقیق پیش از عمل، تصمیم‌گیری چندتخصصی، همودینامیک هدفمند و پایش پس از عمل خطر عوارض را در **HFrEF** کاهش می‌دهد؛ حتی بیمار جبران‌شده ممکن است ساعاتی بعد دچار **AF** و ادم ریه شود.

منابع علمی

Thompson A, Fleischmann KE, Smilowitz NR, et al. 2024 AHA/ACC/ACS/ASNC/HRS/SCA/SCCT/SCMR/SVM Guideline for Perioperative Cardiovascular Management for Noncardiac Surgery. Circulation. 2024;150(19):e351–e442.

Halvorsen S, Mehilli J, Cassese S, et al. 2022 ESC Guidelines on cardiovascular assessment and management of patients undergoing non-cardiac surgery. Eur Heart J. 2022;43:3826–3924.

Borges FK, Bhandari M, Guerra-Farfan E, et al. Accelerated surgery versus standard care in hip fracture (HIP ATTACK). Lancet. 2020;395(10225):698–708.

Oprea AD, et al. Perioperative management of patients taking SGLT2 inhibitors: SPAQI multidisciplinary consensus statement. Br J Anaesth. 2026;136:1776–1799.

Van Gelder IC, Rienstra M, Bunting KV, et al. 2024 ESC Guidelines for the management of atrial fibrillation. Eur Heart J. 2024;45(36):3314–3414.

Joglar JA, Chung MK, et al. 2023 ACC/AHA/ACCP/HRS Guideline for the Diagnosis and Management of Atrial Fibrillation. Circulation. 2024;149:e1–e156.

McDonagh TA, Metra M, Adamo M, et al. 2021 ESC Guidelines for the diagnosis and treatment of acute and chronic heart failure. Eur Heart J. 2021;42:3599–3726.

Heidenreich PA, Bozkurt B, et al. 2022 AHA/ACC/HFSA Guideline for the Management of Heart Failure. Circulation. 2022;145:e895–e1032.

US FDA. SGLT2 inhibitor labeling change (2020): stop canagliflozin, dapagliflozin, empagliflozin ≥ 3 days and ertugliflozin ≥ 4 days before scheduled surgery.

Gagnier JJ, et al. The CARE guidelines: consensus-based clinical case reporting guideline development. J Clin Epidemiol. 2014;67(1):46–51.

پیش از ارسال به ژورنال، DOI و صفحات را با متن اصلی کنترل کنید.